

ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

Αθήνα, 16-09-2014

Αριθ. Πρωτ.: Γ/ΕΞ/5474/16-09-2014

Α Π Ο Φ Α Σ Η 127/2014

(Τμήμα)

Η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα συνεδρίασε σε σύνθεση Τμήματος στο κατάστημά της την 10.9.2014, μετά από πρόσκληση του Προέδρου της, προκειμένου να εξετάσει την υπόθεση που αναφέρεται στο ιστορικό της παρούσας. Παρέστησαν οι Π. Χριστόφορος, Πρόεδρος της Αρχής, Σπ. Βλαχόπουλος, ως εισηγητής, Γ. Λαζαράκος, και Χ. Ανθόπουλος, αναπληρωματικά μέλη, σε αντικατάσταση των τακτικών μελών Λ. Κοτσαλή, Α. Ι. Μεταξά και Δ. Μπριόλα αντίστοιχα, οι οποίοι αν και εκλήθησαν νομίμως εγγράφως δεν παρέστησαν λόγω κωλύματος. Παρούσες χωρίς δικαίωμα ψήφου ήταν η Κ. Καρβέλη, ειδική επιστήμων - νομικός, ως βοηθός εισηγητής, και η Ε. Παπαγεωργοπούλου, υπάλληλος του τμήματος διοικητικών και οικονομικών υποθέσεων, ως γραμματέας.

Η Αρχή έλαβε υπόψη τα παρακάτω:

Οι Α, Β, Γ, Δ, υπήκοοι Λευκορωσίας, με τη με αριθμ. πρωτοκόλλου Α/ΕΙΣ/119/25.07.2013 προσφυγή τους προς την Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα ζήτησαν τη διαγραφή τους από το Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν (στο εξής και ΣΠΣ) και από τον Εθνικό Κατάλογο Ανεπιθύμητων Αλλοδαπών (στο εξής και ΕΚΑΝΑ). Με το υπ' αριθμ. πρωτ. Α/ΕΞ/119-1/07-08-2013 έγγραφό της

η Αρχή κάλεσε τη Διεύθυνση Αλλοδαπών του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη να την ενημερώσει για την ύπαρξη και τα στοιχεία των σχετικών καταχωρίσεων και να της αποστείλει τον φάκελο της υπόθεσης. Με το υπ' αριθμ. πρωτ. .../...-.../...-...-... (αριθμ. πρωτ. της Αρχής Α/ΕΙΣ/290/02.10.2013) έγγραφό της η Διεύθυνση Αλλοδαπών ενημέρωσε και απέστειλε στην Αρχή τα σχετικά.

Από τα στοιχεία του φακέλου και από την προσφυγή των ανωτέρω προσώπων προκύπτουν τα παρακάτω:

Οι προσφεύγοντες, το έτος 1996 υπέβαλαν στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Χ πλαστά δικαιολογητικά προκειμένου να αποκτήσουν την Ελληνική Ιθαγένεια. Έτσι, με το υπ' αριθμ. πρωτ. .../.../...-...-... έγγραφο, ο Νομάρχης Χ ανακάλεσε την υπ' αριθμ. .../...-...-... απόφαση για την απονομή της ελληνικής ιθαγένειας και την εγγραφή τους στα Δημοτολόγια και Μητρώα Αρρένων του Δήμου Ψ.

Επιπροσθέτως, η Διεύθυνση Αλλοδαπών με το υπ' αριθμ. πρωτ. .../.../.../...-...-... έγγραφό της προς τις αρμόδιες υπηρεσίες αναφέρει στην παράγραφο 1Β ότι «..από έρευνα που διενεργήθηκε, διαπιστώθηκε ότι οι ανωτέρω κατέθεσαν στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Χ πλαστά δικαιολογητικά...». Κατόπιν τούτου, εκδόθηκαν οι υπ. αριθμ. .../.../...-...-..., .../.../...-...-..., .../.../...-...-... και .../.../...-...-... αποφάσεις από τη Διεύθυνση Αλλοδαπών του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη για τους Α, Β, Γ και Δ αντίστοιχα, επί τη βάση των οποίων αποφασίστηκε η εγγραφή τους στον Εθνικό Κατάλογο Ανεπιθύμητων Αλλοδαπών και στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν (S.I.S.) «..μέχρι την ...-...-... για λόγους δημόσιας τάξης και ασφάλειας, και συγκεκριμένα διότι, προκειμένου να αποκτήσει την ελληνική ιθαγένεια κατέθεσε στην Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Χ πλαστά δικαιολογητικά».

Την ...-...-... οι ανωτέρω υπέβαλλαν αίτηση διαγραφής μέσω του πληρεξουσίου δικηγόρου τους, κ. Ηλία Λαΐου, στη Διεύθυνση Αλλοδαπών του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη σε συνέχεια των οποίων εκδόθηκαν οι υπ. αριθμ. πρωτ. .../...-.../...-...-..., .../...-.../...-...-..., .../.../...-...-... και .../.../...-...-... αποφάσεις του Προϊσταμένου του Κλάδου Ασφάλειας για τους Α, Β, Γ και Δ αντίστοιχα, με τις οποίες αποφασίστηκε η απόρριψη των αιτήσεων διαγραφής «...καθόσον εξακολουθούν να ισχύουν οι λόγοι για τους οποίους ενεγράφη σε αυτόν και συγκεκριμένα

διότι προκειμένου να αποκτήσει την Ελληνική Ιθαγένεια, κατέθεσε στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Χ πλαστά δικαιολογητικά. Δια της πράξεως αυτής αποδεικνύεται ότι η ανωτέρω αποτελεί απειλή για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια της χώρας και χαρακτηρίζεται ως επικίνδυνο άτομο.»

Η Αρχή, μετά από εξέταση των προαναφερομένων στοιχείων, άκουσε τον εισηγητή και τη βοηθό εισηγήτρια, η οποία στη συνέχεια αποχώρησε, και κατόπιν διεξοδικής συζήτησης,

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

1. Σύμφωνα με την από 7 Μαρτίου 2013 απόφαση του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (2013/158/EU) ο Κανονισμός 1987/2006 σχετικά με τη δημιουργία, τη λειτουργία και τη χρήση του Συστήματος Πληροφοριών Σένγκεν δεύτερης γενιάς (SIS II) εφαρμόζεται από την 9η Απριλίου 2013. Από την έλλειψη μεταβατικών διατάξεων προκύπτει ότι η νομιμότητα των καταχωρίσεων που θα εξακολουθούν να υφίστανται και μετά την μετάπτωση των δεδομένων στο ΣΠΣ δεύτερης γενιάς θα εξετάζεται με βάση τις διατάξεις του Κανονισμού. Το άρθρο 24 του εν λόγω κανονισμού, σε αντιστοιχία με τις διατάξεις του άρθρου 96 ΣΕΣΣ, προβλέπει ότι «1. Δεδομένα σχετικά με υπηκόους τρίτων χωρών για τους οποίους εισάγεται καταχώριση με σκοπό την απαγόρευση εισόδου ή διαμονής καταχωρίζονται σε αρχείο με βάση εθνική καταχώριση, η οποία απορρέει από απόφαση των αρμοδίων διοικητικών αρχών ή δικαστηρίων σύμφωνα με τους διαδικαστικούς κανόνες της εθνικής νομοθεσίας και βάσει χωριστής αξιολόγησης. Οι προσφυγές κατά των αποφάσεων αυτών ασκούνται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου. 2. Καταχώριση εισάγεται όταν η απόφαση της παραγράφου 1 είχε ως αιτιολογία απειλή κατά της δημόσιας τάξης ή ασφάλειας ή κατά της εθνικής ασφάλειας που ενδέχεται να συνιστά η παρουσία υπηκόου τρίτης χώρας επί του εδάφους κράτους μέλους. Αυτή είναι ιδίως η περίπτωση: α) υπηκόου τρίτης χώρας ο οποίος έχει καταδικαστεί σε κράτος μέλος για αξιόποινη πράξη επισύρουσα ποινή στερητική της ελευθερίας τουλάχιστον ενός έτους, β) υπηκόου τρίτης χώρας εις βάρος του οποίου υπάρχουν σοβαροί λόγοι να πιστεύεται ότι διέπραξε σοβαρές αξιόποινες πράξεις ή εις βάρος του οποίου υπάρχουν

σαφείς ενδείξεις ότι προτίθεται να διαπράξει τέτοιες πράξεις στο έδαφος κράτους μέλους. 3. Καταχώριση μπορεί επίσης να εισάγεται όταν η απόφαση της παραγράφου 1 είχε ως αιτιολογία ότι εις βάρος του υπηκόου τρίτης χώρας έχει επιβληθεί το μέτρο της απέλασης, άρνησης εισόδου ή απομάκρυνσης, το οποίο δεν αναβλήθηκε ούτε αναστάλη και περιέχει ή συνοδεύεται από απαγόρευση εισόδου ή, κατά περίπτωση, απαγόρευση διαμονής, στηριζόμενη στη μη τήρηση του εθνικού δικαίου περί εισόδου ή διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών. 4. Το άρθρο αυτό δεν εφαρμόζεται σε ό, τι αφορά τα πρόσωπα κατά το άρθρο 26».

Από το παραπάνω άρθρο του Κανονισμού προκύπτει ότι η καταχώριση στο ΣΠΣ λαμβάνει χώρα βάσει μίας εθνικής καταχώρισης, η οποία έχει έρεισμα στις αποφάσεις των αρμοδίων διοικητικών αρχών και δικαστηρίων. Στην Ελλάδα η τήρηση του Εθνικού Καταλόγου Ανεπιθύμητων Αλλοδαπών προβλέπεται στο άρθρο 82 του ν. 3386/2005, το οποίο ορίζει ότι «*Το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης τηρεί κατάλογο ανεπιθύμητων αλλοδαπών. Τα κριτήρια και η διαδικασία εγγραφής και διαγραφής αλλοδαπών από τον κατάλογο αυτόν καθορίζονται με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας, Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως*». Με βάση την ανωτέρω εξουσιοδοτική διάταξη εκδόθηκε η με αριθμό 4000/4/32-ιβ'/4.9.2006 ΚΥΑ, το άρθρο 1 της οποίας προβλέπει ότι: «*1. Στον Εθνικό Κατάλογο Ανεπιθύμητων Αλλοδαπών (Ε.Κ.ΑΝ.Α.) εγγράφονται: α. Οι αλλοδαποί σε βάρος των οποίων διατάχθηκε η απέλαση από τη χώρα, βάσει δικαστικής ή διοικητικής απόφασης. β. Αλλοδαποί, των οποίων η παρουσία στο ελληνικό έδαφος, αποτελεί απειλή για την εθνική ή τη δημόσια ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη. Τέτοια απειλή υπάρχει ιδίως όταν σε βάρος του αλλοδαπού υπάρχουν αποχρώσεις ενδείξεις ότι τέλεσε σοβαρή αξιόποινη πράξη ή ενδείξεις ότι προέβη σε προπαρασκευαστικές πράξεις για την τέλεση τέτοιας πράξης [(άρθρο 96 Σύμβασης Εφαρμογής της Συμφωνίας Σένγκεν (SCHENGEN) (Σ.Ε.Σ.Σ.), όπως αυτή κυρώθηκε με το ν. 2514/1997 (Α'-140)]. γ. Αλλοδαποί σε βάρος των οποίων συντρέχουν λόγοι δημόσιας υγείας κατά τα οριζόμενα στο εδάφιο δ' της παρ.1 του άρθρου 76 του ν. 3386/2005. 2 Οι αλλοδαποί που εγγράφονται στον Ε.Κ.ΑΝ.Α. εγγράφονται παράλληλα και στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν (SCHENGEN), εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 94 της Σ.Ε.Σ.Σ.*». Η προαναφερθείσα κοινή υπουργική απόφαση αντικαταστάθηκε από τη με αριθμό 4000/4/32-λα'/17.10.2012 ΚΥΑ, η οποία στο άρθρο

1 περιέχει τις ίδιες ακριβώς ρυθμίσεις.

2. Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 24 του Κανονισμού 1987/2006 και 1 της ΚΥΑ4000/4/32-λα΄/17.10.2012 προκύπτει ότι δεν είναι αυτοδίκαιη η καταχώριση στο ΣΠΣ κάθε προσώπου που εγγράφεται στον ΕΚΑΝΑ. Η καταχώριση στο ΣΠΣ επιτρέπεται μόνον όταν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 24 του Κανονισμού 1987/2006.

Οι διατάξεις της ΚΥΑ δεν προβλέπουν πρωτογενείς προϋποθέσεις εγγραφής στον ΕΚΑΝΑ, αλλά αντίθετα παραπέμπουν στις διατάξεις του ποινικού κώδικα για τη δικαστική απέλαση, στο άρθρο 76 του ν. 3386/2005 για τη διοικητική απέλαση και επαναλαμβάνουν τις διατυπώσεις του άρθρου 24 του Κανονισμού 1987/2006 ως προς τους «ανεπιθύμητους» αλλοδαπούς, των οποίων η παρουσία στο ελληνικό έδαφος ενδέχεται να συνιστά «απειλή για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια ή για την εθνική ασφάλεια» (πρβλ. Γνμ 3/2012 της ΑΠΔΠΧ, διαθέσιμη στο διαδικτυακό της τόπο www.dpa.gr).

3. Το άρθρο 24 παρ. 2 του Κανονισμού 1987/2006 προβλέπει ότι η καταχώριση ενός αλλοδαπού στο ΣΠΣ μπορεί να έχει ως αιτιολογία το γεγονός ότι η παρουσία του τελευταίου επί του εθνικού εδάφους συνιστά απειλή «για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια ή για την εθνική ασφάλεια». Ως τέτοια απειλή μπορεί να θεωρείται ο αλλοδαπός, ο οποίος είτε α) έχει καταδικαστεί για αξιόποινή πράξη που επισύρει ποινή στερητική της ελευθερίας τουλάχιστον ενός έτους (για αξιόποινες πράξεις, δηλαδή, των οποίων το κατώτερο πλαίσιο της στερητικής της ελευθερίας ποινής είναι ένα έτος) είτε β) σε βάρος του οποίου υπάρχουν σοβαροί λόγοι να πιστεύεται ότι διέπραξε σοβαρές αξιόποινες πράξεις ή συγκεκριμένες ενδείξεις ότι έχει προβεί σε προπαρασκευαστικές ενέργειες τέτοιων αξιόποινων πράξεων. Από τη συνδυαστική ερμηνεία του άρθρου 24 παρ. 2 του Κανονισμού 1987/2006 και του άρθρου 76 παρ. 1 στοιχ. α΄ του ν. 3386/2005 προκύπτει ότι ως «σοβαρές αξιόποινες πράξεις» νοούνται όχι μόνο αυτές που επισύρουν ποινή στερητική της ελευθερίας τουλάχιστον ενός έτους αλλά και όσες ρητά απαριθμούνται στη διάταξη του άρθρου 76 παρ. 1 στοιχ. α΄ του ανωτέρω νόμου, καθώς ο εθνικός νομοθέτης έχει αξιολογήσει ότι η τέλεση και αυτών των πράξεων συνιστά απειλή της δημοσίας τάξης και ασφάλειας ή της εθνικής ασφάλειας και για το λόγο αυτό είναι

δυνατόν να οδηγήσουν στην απέλαση ενός αλλοδαπού. Πιο συγκεκριμένα ως «σοβαρές αξιόποινες πράξεις» νοούνται και τα εγκλήματα της προσβολής του πολιτεύματος, της προδοσίας της Χώρας, τα εγκλήματα σχετικά με την εμπορία και διακίνηση ναρκωτικών, τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, τα διεθνή οικονομικά εγκλήματα, τα εγκλήματα με χρήση μέσων υψηλής τεχνολογίας, τα εγκλήματα περί το νόμισμα, τα εγκλήματα αντίστασης, αρπαγής ανηλίκου, κατά της γενετήσιας ελευθερίας και οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής, κλοπής, απάτης, υπεξαίρεσης, εκβίασης, τοκογλυφίας, του νόμου περί μεσαζόντων, πλαστογραφίας, ψευδούς βεβαίωσης, συκοφαντικής δυσφήμισης, λαθρεμπορίας, τα εγκλήματα που αφορούν τα όπλα, τις αρχαιότητες, την προώθηση λαθρομεταναστών στο εσωτερικό της Χώρας ή τη διευκόλυνση της μεταφοράς ή προώθησης τους ή της εξασφάλισης καταλύματος σε αυτούς για απόκρυψη.

Για τη νομιμότητα της καταχώρισης τόσο σε περίπτωση καταδίκης όσο και σε περίπτωση ύπαρξης αποχρωσών ενδείξεων για την τέλεση «σοβαρής αξιόποινης πράξης» η απόφαση του αρμοδίου οργάνου θα πρέπει επιπλέον να λαμβάνει υπόψη και να συνεκτιμά όλες τις συνθήκες τέλεσης ενός αδικήματος και να εκφέρει ειδικώς αιτιολογημένη κρίση για την «απειλή» που συνιστά η παρουσία ενός αλλοδαπού επί του εθνικού εδάφους. Η ερμηνεία αυτή συμβαδίζει και με τη νομολογία των διοικητικών δικαστηρίων. Πράγματι, προκειμένου τα διοικητικά δικαστήρια να θεωρήσουν νόμιμη την αιτιολογία της Διοίκησης για την απέλαση αλλοδαπού τόσο για λόγους καταδίκης για κάποια από τις αξιόποινες πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 44 παρ. 1 στοιχ. α' του ν. 2910/2001 (αντίστοιχη διάταξη με αυτή του άρθρου 76 παρ. 1 στοιχ. α' του ν. 3386/2005) όσο και για λόγους «απειλής της δημοσίας τάξης ή ασφάλειας της χώρας», απαιτούν από την τελευταία, κατά την άσκηση της διακριτικής της ευχέρειας σύμφωνα με τις αρχές της χρηστής διοίκησης και της αναλογικότητας, να λαμβάνει υπόψη και να συνεκτιμά όλες τις συνθήκες τέλεσης ενός αδικήματος και να εκφέρει ειδικώς αιτιολογημένη κρίση για την εν λόγω «απειλή» (Βλ. ενδεικτικά ΣτΕ 374/2011 - καταδίκη για αδίκημα που προβλέπεται στο άρθρο 44 παρ. 1 στοιχ. α' του ν. 2910/2001-, ΣτΕ 427/2009, ΣτΕ 1127/2009, ΣτΕ 2414/2008 - αλλοδαποί επικίνδυνοι για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια της χώρας). Επιπλέον, έχει γίνει δεκτό ότι για την αναλογικότητα του

μέτρου της απέλασης θα πρέπει να εκτιμάται το χρονικό διάστημα που παρήλθε από την αξιόποινη συμπεριφορά και την καταδίκη και το κατά πόσο ο αλλοδαπός υπέπεσε έκτοτε σε νέα αδικήματα (για όλες τις παραπάνω σκέψεις πρβλ. Γνμ 3/2012 της ΑΠΔΠΧ, ό.π. , σκ. 7 και 8).

4. Το άρθρο 29 του Κανονισμού 1987/2006, σε αντιστοιχία με το άρθρο 112 ΣΕΕΣΣ, με την διαφορά ότι η τελευταία δεν προέβλεπε την αυτόματη διαγραφή σε περίπτωση μη έκδοσης, εντός της τριετίας, της απόφασης περί ανάγκης διατήρησης της εγγραφής, ορίζει ότι: *«1. Οι καταχωρίσεις που εισάγονται στο SIS II σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό διατηρούνται μόνο για το χρονικό διάστημα που απαιτείται για την επίτευξη του σκοπού για τον οποίο εισήχθησαν. 2. Το κράτος μέλος που έχει εισαγάγει μία καταχώριση επανεξετάζει, εντός τριετίας από την εισαγωγή της στο SIS II, την ανάγκη διατήρησής της. 3. Κάθε κράτος μέλος ορίζει μικρότερες περιόδους για τις αναθεωρήσεις όπου αυτό ενδείκνυται βάσει του εθνικού του δικαίου. 4. Το καταχωρίζον κράτος μέλος μπορεί, εντός του ορισθέντος διαστήματος επανεξέτασης, να αποφασίζει, κατόπιν συνολικής και κατ' ιδίαν αξιολόγησης η οποία καταγράφεται, τη διατήρηση της καταχώρισης εφόσον αυτό κρίνεται αναγκαίο για τους σκοπούς για τους οποίους εισήχθη. Στην περίπτωση αυτή, η παράγραφος 2 διέπει επίσης τη διατήρηση της καταχώρισης. Τυχόν παράταση της διατήρησης της καταχώρισης κοινοποιείται στο CS-SIS. 5. Οι καταχωρίσεις διαγράφονται αυτομάτως μετά την παρέλευση της περιόδου επανεξέτασης της παραγράφου 2, εκτός εάν το κράτος μέλος που εισήγαγε την καταχώριση κοινοποίησε στο CS-SIS την παράταση διατήρησής της σύμφωνα με την παράγραφο 4. Το CS-SIS ενημερώνει αυτομάτως τα κράτη μέλη για την προγραμματισμένη διαγραφή δεδομένων από το σύστημα τέσσερις μήνες πριν από την εκτέλεσή της»*. Από την ανωτέρω διάταξη προκύπτει ότι η καταχώριση στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν ισχύει για μία τριετία. Για τη διατήρηση της καταχώρισης για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα αναγκαία κρίνεται η έγκαιρη εντός της τριετίας ύπαρξη ειδικά αιτιολογημένης απόφασης του αποφασίζοντος την καταχώριση οργάνου, που να δικαιολογεί την ανάγκη διατήρησής της για το χρονικό διάστημα πέρα της τριετίας (βλ. υπό την ισχύ της διατάξεως του άρθρου 112, Απόφαση 175/2012 της ΑΠΔΠΧ, διαθέσιμη στο διαδικτυακό της τόπο www.dpa.gr).

5. Στην υπό εξέταση περίπτωση η καταχώριση των προσφευγόντων στον ΕΚΑΝΑ

και στο ΣΠΣ είναι νόμιμη, καθώς ενεγράφησαν για λόγους δημόσιας τάξης και ασφάλειας και ειδικότερα, διότι έκαναν χρήση πλαστών εγγράφων ενώπιον της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ω, προκειμένου να αποκτήσουν την ελληνική ιθαγένεια.

Περαιτέρω, με τις υπ' αριθμ. πρωτ. .../...-.../...-...-....., .../...-.../...-...-....., .../.../...-...-... και .../.../...-...-.. αποφάσεις του Προϊσταμένου Κλάδου Ασφάλειας εκφέρεται αιτιολογημένη κρίση για την ανάγκη διατήρησης της καταχώρισης για χρονικό διάστημα πέρα της τριετίας κατά το άρθρο 29 του Κανονισμού 1987/2006, καθώς όπως προκύπτει από την υπ' αριθμ. .../...-...-..... απόφαση του Νομάρχη Χ, το κύρος της οποίας δεν αμφισβητήθηκε από τους αιτούντες, με την οποία ανακλήθηκε η απονομή στους αιτούντες της ελληνικής ιθαγένειας και η εγγραφή τους στα Δημοτολόγια και Μητρώα Αρρένων του Δήμου Ψ, οι αιτούντες προκειμένου να αποκτήσουν την ελληνική ιθαγένεια υπέβαλαν πλαστά δικαιολογητικά. Η δε υποβολή πλαστών εγγράφων στις αρμόδιες ελληνικές αρχές για την απόκτηση της ελληνικής ιθαγένειας καταδεικνύει ότι οι προσφεύγοντες αποτελούν σοβαρή απειλή για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια της χώρας, ενόψει της ιδιαίτερης βαρύτητας που αποδίδει το άρθρο 24 παρ. 3 του Κανονισμού 1987/2006 στην τήρηση του εθνικού δικαίου περί εισόδου και διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών. Εξάλλου, οι προσφεύγοντες δεν προβάλλουν λόγους ικανούς να θίξουν το αιτιολογικό έρεισμα των εν λόγω αποφάσεων.

Κατ' ακολουθία η προσφυγή των Α, Β, Γ και Δ τυγχάνει αβάσιμη και πρέπει να απορριφθεί.

Για τους λόγους αυτούς

Η Αρχή απορρίπτει την προσφυγή των Α, Β, Γ και Δ.

Ο Πρόεδρος

Πέτρος Χριστόφορος

Η Γραμματέας

Ειρήνη Παπαγεωργοπούλου